

TINUS TREITERKOP

Blijspel in vier bedrijven

door

JAN DE BEER – VAN BELVER

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.

(Grimas Theatergrime verkoop)

Tel: 072 - 5 11 24 07

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **TINUS TREITERKOP** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **JAN DE BEER – VAN BELVER** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **8** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

**Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,
Te Boelaerlei 107 - 2140 Bght ANTWERPEN Telefoon (03)3.66.44.00.
Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten
van u te claimen, of te innen.**

PERSONEN:

Heren:

BART DIJKSTRA, vader van Leentje, ca 45 jaar.

PETER DIJKSTRA, broer van Bart, vrijgezel, ca 35 jaar.

HERMAN DONKER, veearts, ex-verloofde van Leentje, ca 27 jaar.

PIET, knecht van Bart, ca 25 jaar.

Dames:

VROUW (Greet) van Bart Dijkstra.

LEENTJE, hun dochter, ca 20 jaar.

MARJAN, jonge weduwe, 25-30 jaar.

ANNIE, invalide nichtje van een jaar of 20.

Dit spel heeft voor een deel dezelfde personen als „Tinus de Tiran" maar hoeft beslist niet als vervolg gespeeld te worden omdat het volkomen los van „Tinus de Tiran" staat.

DECOR:

Het decor stelt een boerenkamer voor, van een welvarende boer. Links deur naar deel en stallen, rechts 'deur naar woongedeelte. In fond deur naar buiten, waar ook een raam moet zijn. (eventueel kan de deur glazen bovenstuk hebben). Op erf, zo mogelijk zichtbaar door het glas, wat planten e.d., die de indruk geven, dat er een stuk bloementuin aangelegd is. De keuken met grote tafel links plus enkele stoelen. Links of rechts grote schouw met kachel, tinnen maatjes of derg. Bij kachel twee gemakkelijke stoelen en misschien nog kleine, lage tafel.

Eerste Bedrijf

(speelt overdag, lente, zomer)

LEENTJE (*een jaar of twintig, rechts op*): Moeder wil je nóg eens bellen of die veearts nu thuis is?

VROUW: Herman? Sinds wanneer ben jij de naam van je verloofde vergeten?

LEENTJE (*stijf*): Hij is mijn verloofde niet meer.

VROUW (*zuchtend*): Kind, wat ben jij koppig!

LEENTJE: HIJ is koppig! Je denkt toch zeker niet dat ik hem ga vragen of hij het alsjeblieft goed wil maken? (*boos*) Die ellendeling ook!

VROUW: Wat is dat nu voor taal!

LEENTJE: Ik heb het nu over Tinus!

VROUW (*zucht diep*): Tinus is een treiterkop. Hij weet dat vader stapelgek op hem is en daarom jaagt-ie hem steeds de stuipen op het lijf. (*gelaten*) Maar mag een fokstier van meer dan een ton alsjeblieft kuren hebben? Kwam Herman nou maar; die verloofde' van jou knapt Tinus vast wel weer op.

LEENTJE (*koel*): We waren verloofd! Dat is voorgoed van de baan!

VROUW: En jullie konden het samen zo goed vinden.

LEENTJE (*triest*): Och, moeder, je weet toch hoe Herman is...

VROUW (*heftig*): Hij is een heel aardige jongen; ik zou' geen betere man voor je weten.

LEENTJE: Je lijkt vader wel. Die is ook al zo gek met hem, heeft hem tot lijfarts van Tinus, de superstier benoemd! Maar Herman lijkt mij een beetje teveel op vader. VROUW: Hoe bedoel je?

LEENTJE: Nou, ook zo'n stijfkop. En ook zo'n vaatje buskruit. Hoor eens, moeder, je weet dat ik gek op vader ben maar één brulboei in de familie is mij meer dan genoeg!

VROUW: Overdrijf niet!

LEENTJE (*uitdagend*): Stel je voor: vader en Herman, en allebei tegen me bulderen! Da's meer dan een mens verdragen kan. (*fel*) Ik neem het tenminste niet meer. Herman kan opvliegen. Hij is er van overtuigd dat er geen tweede man te vinden is, die zo knap en zo goed en zo aantrekkelijk is als Herman Donker. Hij denkt dat-ie álles beter weet maar dat verdráág ik niet langer.

VROUW: Over die koe van Dirk van Asselt wist hij het zeker ook beter dan jij, daar is jullie ruzie toch over begonnen, niet?

LEENTJE: Je hebt toch zelf gehoord dat hij zei, dat ik nog niet het verschil wist tussen de voor- en achterkant van een koe. Hij had niet zo grof hoeven te zijn.

VROUW (*droog*): Dat wás grof! Jij hébt tenslotte een paar jaar veeartsenij gedaan en je bent de dochter van de beroemdste stierenfokker.

LEENTJE (*tevree*): Zó is dat!

VROUW: Maar met die zieke koe van Dirk van Asselt zat je er helemaal naast!

LEENTJE (*boos*): Wel allemachtig! Neem je het voor hèm op? Je bent toch mijn moeder? (*woedend*) Ik wil er niks meer over horen!

VROUW: Nu hebben we Herman nodig voor Tinus...

LEENTJE (*schamper*): Zolang hij zijn activiteiten tot de stal beperkt vind ik het goed. Maar bel nou op!

VROUW: Heb ik al gedaan! Ze geven de boodschap door zo gauw hij thuis komt.

LEENTJE (*zenuwachtig*): Dat hij uitgerekend NU naar dat congres moest! (*kijkt op horloge*) Hij had allang terug kunnen zijn!

VROUW (*voorzichtig*): Misschien maakt hij een praatje na met een eh... kom, hoe noem je een vrouwelijke veearts?

LEENTJE (*fel*): Als dat zo is krab ik hem de ogen uit zijn hoofd. (*bedenkt zich*) Ach, ik lijk wel gek. Het kan me niet schelen. (*nadrukkelijk*) Nee, kijk me niet zo aan! Ik wind me alleen op omdat Tinus hem nodig heeft! Alleen daarom!

ANNIE (*mank meisje, links met emmer op, bezorgd. Aardig kind van jaar of twintig, bedeesd, zacht*): Ik geloof nooit dat het goed is met die bul, tante.

VROUW: Annie, ben je gek geworden? Zeg nooit “bul” als oom Bart je horen kan. Tinus is een kampioen, geen bul!

ANNIE (*zacht*): Ik was in de stal enne... ik heb geen verstand van die dingen maar eerlijk gezegd staat Tinus er bij als een baal vodden, kampioen of geen kampioen. Dat beest is doodziek! Wat zal je vader zeggen als hij thuiskomt, Leentje?

LEENTJE: Klets niet! Jij zag eergister ook niks bijzonders aan Tinus toen hij niet wilde vreten.

ANNIE: Nnnneeee...

LEENTJE (*dringend*): En gister ook niet.

ANNIE: Klopt. Maar gister is nou niet. Is die veearts nog steeds niet thuis?

PIET (*knecht, in werkgoed, komische figuur die zelf altijd ernstig blijft, opgewonden links op*): Vrouw Dijkstra! Tinus... (*hapt naar adem*) Ik durf het niet te zeggen!

ANNIE: Hij is toch niet dood?

PIET (*verbijsterd*): Hoe durf je dat woord uit te spreken? Nee. Hij is... hij is...

VROUW: Wát is er met Tinus?

PIET: Hij staat gek!

LEENTJE: Hoé gek?

PIET (*aarzelt*): Héél erg gek!

VROUW (*valt uit*): Maar Me dan, kerel?

PIET (*gaat op handen en voeten staan, voeten vér naar achter, benen bijna gestrekt*): Zo... nee, zo! En hij loeit vreemd (*loeit*).

LEENTJE (*geschrokken*): Goeie hemel, ik ga kijken. (*snel links af, gevolgd door vrouw*)

ANNIE: Piet, denk je dat er iets ernstigs is met dat arme beest? (*gaat naar hem toe, trekt aan zijn schouder*) Kom, ga staan, je hoeft niet langer Tinus te zijn.

PIET (*zuchtend overeind, ziet dan dat vrouw en Leentje weg zijn, zegt verlegen*): He? Tinus? (*denkt lang na*) Als het nog lang duurt zou de veearts wel eens te laat kunnen zijn.

ANNIE: Nee!

PIET: En dan ben ik de zondebok omdat ik niet harder gebruld heb dat er iets niet goed was. Straks komt die donderkop thuis.

ANNIE: Bedoel je oom Bart? Zo mag je hem toch niet noemen?

PIET: Ik heb niks tegen hem maar eerlijk... ik wou dat ik met goed fatsoen kilometers uit de buurt was als hij kwam.

LEENTJE (*links somber op*): Annie, kluts een emmer eieren. En gooi er een hele fles van vaders oudste cognac door!

PIET: Dat beest wordt stomdronken!

LEENTJE: Beter dronken dan verhongerd. Hij houdt er nu eenmaal van en wat is helemaal één fles voor zo'n groot beest!

ANNIE (*gewillig naar rechts af*)

LEENTJE (*streng*): Maar jij neemt de benen niet, Piet, als vader komt! Wat ben jij voor vent? Bang voor Bart

Dijkstra, hè? Bah!

PIET (*schamper*): Ben jij dan niet bang, voor je vader nu het zo met Tinus is?

LEENTJE: Ik? Welnee. (*zonder overtuiging*) Misschien eh... kunnen we hem beter met z'n allen vertellen wat er aan de hand is. (*kijkt op horloge*) Eigenlijk moet ik even...

PIET (*schamper*): Een boodschap doen, zeker? Niks daarvan! Jij zei gister ook nog...

LEENTJE: Niks heb ik gister gezegd, versta je, niks! (*nadruk*) Jij zou overal op letten zolang vader weg was, waar of niet, moeder?

VROUW (*links op, zuchtend*): Maak geen ruzie. Het lijkt wel of je Piet de schuld wilt geven.

PIET (*somber*): Zal ik eens wat zeggen? Weet je wie de schuld krijgt als Bart thuis is? (*slaat zich op zijn borst*) Piet! Altijd Piet! Daar heeft Bart een knecht voor... om hem de schuld te kunnen geven.

VROUW: Doe niet zo gek...

PIET: Je zal het zien gebeuren. Ik mag de baas heel graag, vrouw Dijkstra, en hij is een beste kerel, daar niet van maar als-ie 't op zijn heupen krijgt is hij een ongemakkelijke donderkop, dat wou ik in alle eerbied toch even gezegd willen hebben. (*mopperend links af*)

PETER (*is even eerder links opgekomen, heeft laatste zinnen gehoord*): Wat een drukte! Hij doet of Bart een verscheurend beest is! (*lacht*) Nou ja, toen ik tien jaar geleden naar Afrika ging was mijn broertje een ongelofelijke driftkop. Maar ik heb hem zolang ik hier in huis ben nog nooit echt kwaad gezien.

LEENTJE: U bent hier pas een paar weken; er was al die tijd geen reden tot opwinding maar dat is nu anders. U hebt er geen idee van wat Tinus voor vader betekent, oom Peter!

PETER: Vertel het dan eens...

LEENTJE: Een eh... (*denkt na*) nou ja, een soort kind!

PETER (*verbijsterd*): Die brullende locomotief een kind?

VROUW: Bij wijze van spreken dan... (*ernstig*) De fokkers van half Europa kennen Tinus de Grote! Zijn foto's hangen op de universiteit! Ze noemen hem niet Tinus van Bart maar ze praten altijd over „Bart van Tinus" want zet is de verhouding precies.

PETER: Zo is de... daar snap ik geen bliksem van.

VROUW: Dat zal je merken als Bart thuis komt. Tinus is een barometer in huis: als hij goed vreet en flink brult loopt Bart te stralen!

PETER: Ja, zo heb ik hem de afgelopen tijd gezien!

LEENTJE: Precies! Maar o wee als Tinus een wind moet laten en het gaat niet! Dan is het donder en bliksem in huis, net zolang tot Tinus in orde is.

PETER (*begrijpend*): O... nou, ik weet wel dat Bart gek op dat beest is maar dat het zó erg was...

VROUW: Ik waarschuw je maar: als Bart straks komt zal je merken dat Tinus hier feitelijk het huishouden regeert. Bart zal razen en bulderen tegen iedereen die hem voor zijn voeten 16opt.

PETER (*zacht*): Tja... een stier van dik honderdduizend gulden is een hele zorg.

ANNIE (*rechts met emmer opkomend*): Honderdduizend gulden voor die bul? Honderd-duizend-gulden?

LEENTJE: Geen fokker heeft een betere... Tinus is vaders levenswerk.

VROUW (*somber*): En zijn dood als er wat misgaat.

ANNIE: Grote hemel... wat een ellende.

LEENTJE: Geef maar hier die emmer.

PETER: Ik wou het *nét* zeggen. Da's toch veel te zwaar voor je.

ANNIE (*fel*): Al ben ik mank, ik ben sterk!

PETER: En waarom loopt Piet dan altijd van alles voor je te dragen?

LEENTJE: Geen ruzie om een emmer eieren. (*schrikt*) Jasses, wat stinkt die cognac; als Tinus dat opsloppet gaat-ie op zijn voorpoten staan dansen.

VROUW (*bedrukt*): Ik ga met je mee. Misschien kunnen we hem samen bepraten. (*af met Leentje*)

PETER (*verbaasd*): Ze doen of het een mens is in plaats van een ongemakkelijke stier!

ANNIE: Dat komt omdat Tinus hier werkelijk bijna een mens is. Oom Bart is gék van dat beest.

PETER: Ik kijk liever naar een aardig meisje dan naar een stier. (*beetje boos*) Zeg, je hijgt nog! Laten ze jou hier niet te zwaar werk doen?

ANNIE: Ik ben sterk genoeg! En oom en tante zijn erg goed voor me.

PETER (*hartelijk*): Wij zitten in hetzelfde schuitje. Ik moet er nog aan wennen dat ik niet meer in de Afrikaanse rimboe zit en jij...

ANNIE: Ik hoef niet meer te wennen. Ik voel me hier thuis. Alleen... soms mis ik mijn ouders zo ontzettend...

PETER (*voorzichtig*): Is dat nu een half jaar geleden, dat ongeluk?

ANNIE: Ja. (*zucht*) Oom Bart heeft mijn moeder beloofd voor me te zorgen... Hij was bij haar toen ze stierf.

PETER: En bevalt het je hier echt?

ANNIE: Ik voel me... een huisgenote. En ik wil werken voor de kost!

PETER (*hartelijk*): Jouw ouders waren lieve mensen, Annie. Hoe konden ze anders zo'n lieve dochter hebben?

ANNIE (*verbeten*): Ik ben mank! Manke meisjes zijn niet lief!

PETER: Maar dat heeft er toch niets mee te maken?

ANNIE: O nee? (*bitter*) Dat dacht ik vroeger ook maar ik weet nu dat mannen niet gauw met manken trouwen. Ze vrijen er mee want dan is een manke blij. Maar trouwen, ho maar! Een manke is voor een boer niets waard omdat ze nooit erg hard werken kan.

PETER: Hou op jij. Dom, dwaas kind! Dacht je dat het mij wat schelen kon dat je mank bent als ik van je hield?

ANNIE (*lacht even*): Jij? (*lacht even*) Jij bent anders; jij zou uit enkel meelij trouwen.

PETER: Dacht je dat je alleen meelij bij een man op kan wekken? Weet je eigenlijk wel dat je een verduiveld mooi meisje bent?

ANNIE (*schamper*): Als je niet lager kijkt dan mijn middel. Maar wie wil een halve vrouw uit liefde? Ik zou nooit trouwen met iemand die zó met me te doen heeft als jij. (*verlegen*) Jij wilt beschermen, je wordt al boos als je me een emmer ziet dragen. Je bent een lieve man en ik snap niet dat je niet eerder getrouwd bent.

PETER: Had ik dan mijn vrouw mee moeten nemen op mijn zwerftochten over de wereld? (*hoofdschuddend*) Nee, dat kan je geen mens aandoen. (*nadenkend*) Ik heb olie geboord, in een schroeiende hel vol muskieten en stinkend ongedierte - in een zon die je hersens verschroeit en waar je van ijlen gaat. (*schamper*) Kapitalen heb ik verdiend maar ik verzeker je, dat ik er voor gewerkt heb! Veertien dagen heb ik ergens dood liggen gaan, nu twee jaar terug. Geen mens was bij me; dat ze me tenslotte nog vonden was een wonder.

MARJAN (*via fond opgekomen, heeft meegeluisterd*): Gekken trekken de kaart!

PETER (*verheugd*): Dag Marianneke! Sinds ik bij Bart logeer woont het geluk naast de deur!

ANNIE: Dag buurvrouw! (*naar links*) Ik ga mijn emmer halen voor Tinus hem platstamp!

MARJAN: Sta je weer sterke verhalen te verkopen? En heb jij olie geboord? Ik dacht dat je in de koffie gezeten hebt.

PETER (*triest*): Heb ik ook. (*woedend*) Ik had een plantage gemaakt. (*overdreven gebaar*) Hele continenten heb ik ontgonnen, gewerkt als een paard! En maar koffie planten, van die stomme struiken, als soldaten in het gelid. En groeien dat het deed! Ongelofelijk!

MARJAN: Waarom ben je daar dan niet gebleven?

PETER (*grinnikt*): Koffieluis! Allemaal koffieluis, in het vijfde jaar, toen ik winst zou gaan maken. Maar luizen! (*griezelt*) Ze namen de koffiestruiken gewoon op hun rug mee. Met velden gelijk zag ik ze in de verte verdwijnen.

MARJAN: En was daar niks tegen te doen?

PETER: Stuk voor stuk vangen en op een aambeeldje platslaan zeker? (*verbeten*) Zoiets is gauw verteld maar als je werk van jaren door zulk ongedierte vernield wordt... dan ben je in staat de gekste dingen te doen. (*triest*) En dat heb ik dan ook gedaan!

MARJAN: Gekke dingen?

PETER: Een andere koffieplanter spoot met een soort olie. Niet best voor de struiken, maar nog slechter voor die stinkluizen. (*woedend*) Als, ik aan die krenge terugdenk. (*woedende gebaren*) Daar zou de kalmste mens nog stapelgek van worden.

MARJAN: En hielp die olie?

PETER: Ja... Maar toen kwam Kallo een handje helpen.

MARJAN: Wie was Kallo?

PETER: De grootste idioot die ooit geboren is, mijn huisboy! (*kreunt*)
Ik hoor het hem nog roepen: „Ik onfeilbaar middel, ik alle luizen
dood." En gelijk zie ik hem een kan benzine uitgieten.
(*opgewonden*) Ik rende erheen... Nog 10 meter moest ik lopen...
Toen gooide Kallo zijn lucifer...

MARJAN: En toen?

PETER (*theatraal*): Na een week was het uitgebrand: ik had geen
luizen meer maar ook geen koffie. (*peinzend*) Kallo was
weggelopen zo hard hij kon; ik heb hem nooit meer terug gezien.

MARJAN: Ben je daarom naar Holland teruggekomen?

PETER: Bloed kruipt waar het niet gaan kan. In mijn hart ben ik net
als Bart veefokker al kan ik beter olie boren dan koeien melken, dat
mag je best weten.

MARJAN: Hoef je me niet te vertellen. Jij bent het lachertje van het
dorp: de olieboer die het nu in de koeien zoekt; de man die
boortorens gebouwd heeft maar geen raad weet met een
melkmachine. Heb je er vandaag wat uit kunnen krijgen?

PETER: Waaruit?

MARJAN: Uit de melkbronnen - de koeien van Bart?

PETER: Annie heeft me geholpen. Ik leer het wel!

MARJAN: Uit je boeken zeker? Ik heb nog eens zo'n boekenboer
gekend.

PETER (*benieuwd*): En hoe ging dat?

MARJAN: Die was binnen twee jaar failliet.

VROUW (*links opgekomen, heeft meegeluisterd*): Plaag hem niet zo,
Marjan. Hij is veel vergeten in Afrika. maar hij is toch bij de beesten
opgegroeid.

MARJAN: Dat dacht ik al!

PETER: Ik ga ook eens naar dat beest kijken. Kunnen jullie over me
roddelen! (*nu links af*)

MARJAN (*ernstig*): Zeg, Annie is jouw nichtje, hè? Wat is ze dan
eigenlijk van Peter?

VROUW (*lacht*): Een aangetrouwde nicht of zoiets? Ik ben niet zo
sterk in familieaangelegenheden. Hoezo?

MARJAN (*nu ernstig*): Hij zit toch niet achter Annie aan, he?

VROUW: Hoe kom je dáárbij?

MARJAN: Hij is altijd zo .aardig voor haar!

VROUW: Hij heeft meelij... om haar been. En omdat ze zo hard
werkt. (*proest*) Hij moest het eens weten!

MARJAN: Wat?

VROUW: Dat ze zoveel geld heeft. (*vinger op mond*) Psst! Bart wordt razend als hij hoort dat ik het je verteld heb. Niemand mag het weten.

MARJAN: Waarom toch? Ik snap niet dat ze zo hard werkt als ze het veel gemakkelijker zou kunnen hebben.

VROUW (*zucht*): Laatste wens van mijn broer. Hij bezwoer ons dat Annie voor arm door moest gaan. Alleen dán zou ze - mank en wel - ooit een man krijgen die echt van haar houdt.

MARJAN: Neem me niet kwalijk maar je broer was gek!

VROUW: Nee. Toen hij nog leefde had Annie een tijdje omgang met een rijke boerenzoon.

MARJAN: En?

VROUW: Die kwam horen of er geld zat want helemaal zonder geld kon hij haar niet nemen. (*fel*) De schoft! Hij maakte rechtsomkeert toen er niks te halen bleek en trouwde achter elkaar met Mina Hoelen, een lelijke ouwe vrijster met geld.

MARJAN: Mannen zijn hard!

VROUW: Niet allemaal. Peter bijvoorbeeld niet. Hij zou in staat zijn met haar te trouwen omdat hij haar zo hulpbehoevend vindt.

MARJAN: Meen je dat?

VROUW: Ja...

MARJAN (*peinzend*): Hij heeft geld genoeg voor twee. Maar hij moest toch liever iemand nemen die ouder is...

VROUW: Zeg es even... Marjan! Jij zoekt een man! Je bent jaloers op Annie!

MARJAN: Welnee!

VROUW: Vorig jaar wou je ook trouwen!

MARJAN (*bits*): Laten we daar niet over praten! Die was gekker op mijn vee dan op mij. (*boos*) Ze lachen zich in het dorp nog een breuk als ze er over beginnen. Nu nog!

VROUW: Maar Marjan...

MARJAN: Mijn eerste man nam me destijds om mijn geld, daar kwam ik te laat achter. Enfin, van de doden niets dan goeds! Vorig jaar kwam die gelukszoeker die me bijna ingepalmd had... En nu... Ben ik lelijk, ben ik aftands? Ik voel me niet ouder dan ik ben en ik heb geen zin om mijn leven lang alleen te blijven.

VROUW (*lacht*): Dus toch Peter?

MARJAN (*stug*): Die aarts zwerver?

VROUW: Hij heeft flink geld verdiend en hij gaat met Bart samen vee fokken. Die wordt wel honkvast!

MARJAN: Dacht je? Als hij over een jaar de kolder in zijn kop krijgt en hoognodig weer olie moet boren in de binnenlanden van Afrika, dan kan zijn vrouw meehobbelen - mij niet gezien! (*staat op, gaat naar fond*) Ik loop even naar de stal.

VROUW (*plagend*): Naar Peter?

MARJAN: Hou op met die onzin! Naar Tinus! (*af via fond*)

LEENTJE (*opgewonden links op*): Moeder, ik zag Herman over de weg rijden. Hij moet nu thuis zijn. Ik bel meteen op. (*aarzelt, zegt dan stug*) Of doet u het?

VROUW: Ik heb toch al gebeld?

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

“Samenspelen” is ons motto